

Vi vil forholde os til de lovforslag, der foreligger, og jeg forsøgte endda under en kort bemærkning at diskutere det foreliggende forslag frem for de højtsvævende diskussioner, der var. Det foreliggende forslag indeholder nogle problemstillinger, som vi mener er uacceptable, hvorfor vi ikke kan støtte forslaget.

Så synes jeg heller ikke, det er fair af fru Elisabeth Arnold at sige, at så skulle vi se på momsen osv., gå afgiftssystemet igennem og se, om der ikke kunne ske reduktioner andre steder. Jamen det er jo bl.a. det, der har bevirket, at vi i dag står med et udgangspunkt, der gør, at skatte- og afgiftstrykket er så højt, at vi ikke kan tillade nye afgifter, uden at vi kompenserer et andet sted, for befolkningen er altså skatte- og afgiftsplaget nok. Det er jo netop et af vores udgangspunkter, at man i forvejen har kørt skatte- og afgiftssystemet op på et sådant niveau, at man nu bliver nødt til at sige: Skal der indføres nye afgifter, så bliver vi nødt til at kompensere på andre områder.

Elisabeth Arnold (RV):

Nu har debatten jo snart været temmelig længe, så jeg skal bare ganske kort sige, at dette er en af de grønne afgifter, som vi synes har mange gode egenskaber. Den er adfærdsregulerende, den vil fremme udfasning af giftstoffer, fremme udfasning af miljøskadelige stoffer, og den vil give et incitament til udvikling af erstatningsprodukter og erstatningsprocedurer.

Desuden er provenuet fra denne afgift ganske uden betydning for statsfinanserne. Vi så såmænd gerne, at provenuet blev nul i løbet af en ganske kort årrække; så kunne vi helt slippe for de pågældende stoffer.

Til fru Hanne Severinsen, som tidligere har sagt, at disse stoffer jo i princippet er forbudt, vil jeg sige: Jamen hvordan kan det så være, at der bruges 2.000 t om året af disse stoffer? De er principielt forbudt, siger fru Hanne Severinsen. Der findes faktisk mulighed for at erstatte de forskellige procedurer enten med andre procedurer, f.eks. i jern- og metalindustrien, eller andre opløsningsmidler, når man skal rense tøj, og når man skal trække ting ud af organisk materiale.

Så det, der er sagen her, er, at man har et principielt forbud, som ikke bliver overholdt. Man har her muligheden for at indføre et incitament til at skaffe erstatningsprocesser, og det, der er det fornuftige her, er selvfølgelig at kombinere et principielt forbud med sanktioner i

form af afgifter og sige: Der er her et yderligere incitament til at få disse stoffer erstattet.

Jeg kan ikke forstå, at fru Hanne Severinsen bliver ved med at sige, at disse stoffer principielt er forbudt, når hun altså samtidig er klar over, som det står her i bemærkningerne til lovforslaget, at der bruges over 2.000 t pr. år.

Hr. Kristian Thulesen Dahl vil jeg blot stille et enkelt spørgsmål. Fremskridtspartiet sagde, at de gik ind for grønne afgifter, hvis de var fornuftige. Så vil jeg gerne spørge: Har Fremskridtspartiet nogen sinde i denne sal stemt for nogen som helst grøn afgift?

(Kort bemærkning).

Hanne Severinsen (V):

Når der bruges så meget, er det, fordi man ikke kan substituere alle steder, fordi der netop er forskel på de forskellige teknologier og de forskellige produktionsprocesser. Men dér, hvor der er substitutionsmulighed, skal man benytte denne mulighed.

Det, som fru Elisabeth Arnold siger, er: Jamen det er der så nogle der måske ikke gør. Derfor har jeg også sagt, at den del af forslaget, som Erhedslisten øjensynlig har fået ind, nemlig det med, at man nøje skal følge, om de her ting bliver overholdt, er vi med på; det er helt i orden. For hvis der er nogen, der snyder på den vægt, skal vi da se på det. Og det skal selvfølgelig være EU-medholdeligt og alt det dér. Fint nok.

Men det, som jo faktisk sker, er, at dér, hvor man ikke kan lave substitution, indfører man en straf, og det mener jeg ikke virker særlig motiverende.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Fru Hanne Severinsen bliver ved med at sige, at dér, hvor der findes andre stoffer, skal de bruges. Hvis der er substitutionsmuligheder, skal man efter den lovgivning, der gælder i dag, bruge dem.

Så vil jeg godt spørge fru Hanne Severinsen, om hun herfra kan garantere, at det forholder sig sådan, at man i dag i danske virksomheder alle de steder, hvor der er substitutionsmuligheder, faktisk benytter dem, og – hvis det er sådan, at man ikke gør det – om fru Hanne Severinsen så også har et bud på, hvad årsagen kan være til, at man ikke gør det, om det måske bl.a. kunne hænge sammen med økonomien i på den ene side at bruge de klorerede opløsningsmidler og på den anden side at bruge de substitutionsmu-